

Narcose

woensdag, 1 april 2009

Soms schrijf ik nog wel eens een gedicht!

Narcose

Nog een keer waag ik het

je frêle schoonheid uit het

voorgeborchte van je zijn te lichten,

want de zwaluw die ik ben,

wordt ouder,

zit op de draad en wacht,

verwacht de grote trek.

Uitbloeiend aan mijn lichaam

is dit wachten

uitputting die ooit zal volgen.

En ik wou,

wanneer het even kon, in weidse vlakten

aan het leven sneven

als aan de maan;

en met je schoonheid in mijn ogen

als volwassen narcose.

Dirk De Cock, Brussel, H. Consciencegebouw,

7e verdieping, 23 maart 2009, 13.09u.-13.25u.